

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-42/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
30.06.2011. године**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Пре свега да се извинимо због кашњења, имали смо неких техничких проблема.

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Душан Јовановић,**
- **окривљени Богдановић Сима са браниоцем адвокатом Савом Малешевићем,**
- **окривљени Богдановић Дамир са браниоцем адвокатом Јанковић Иваном,**
- **окривљени Стојановић Зоран са браниоцем адвокатом Живановић Горданом,**
- **окривљени Гаврић Томислав са браниоцем адвокатом Миланом Бирманом,**
- **окривљени Шивић Ђорђе са браниоцем адвокатом Батрићевић Слободаном и**
- **окривљени Алић Зоран са браниоцем адвокатом Ђурић Рајном.**

Приступио је и сведок Спасојевић Спасоје.

Нису приступили сведоци Јеремић Радослав, уредно позван, али је обавестио суд да због лошег здравственог стања није у могућности да приступи у суд ради давања исказа, у вези са чим је сачињена службена белешка од стране Службе за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима, а достављен је и специјалистички извештај лекара специјалисте.

Није приступио ни сведок Хамзић Мурадиф, нема доказа да је уредно позван.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Наставља се главни претрес.

ИСПИТАЋЕ СЕ СВЕДОК СПАСОЈЕВИЋ СПАСОЈЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спасоје, можете да седнете ако хоћете. Добар дан.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо прво Ваше личне податке. Спасојевић Спасоје.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Спасојевић Спасоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Филипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Филипа?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења, кад сте рођени?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: 25.01.1939. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1939. године, где сте рођени?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: У Андравићима, а тамо сте ми послали позив као Малеша а није, Андравић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Андравић, добро. Да ли сте у сродству или у завади са окривљенима, да ли познајете окривљене?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљене да ли познајете?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни у сродству ни у завади? Добро. Ви сте дужни као сведок да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, кривичном гоњењу и тешкој срамоти. Јесте ли разумели ово?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Не, нисам разумео. Не чујем ја добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете добро?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте слушалице. Смањите тон на слушалицама. Да ли сад боље чујете?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете добро? Ви сте сведок у овом поступку, као сведок дужни сте да говорите истину.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не смете прећутати, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она

питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Да ли сте сада разумели?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Јесам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите добро?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да има текст заклетве ту пред Вама, један папирић.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Читао сам ја доле, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то прочитајте наглас и онда ћемо констатовати да сте положили заклетву.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, одговорити само истину, а да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати. Је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, добро. Спасоје, знати ли Ви због чега сте позвани данас?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате појма? Где сте били за време рата Спасоје?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Био кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сво време?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Цело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам да ли знате за догађај из јула 1992. године?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Не знам ја за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било отприлике на Петровдан, 12. јула са Ромима из Скочића?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Роми из Скочића?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Немам појма ја о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа о томе?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Ја нисам био уопште ни на линији нити сам био задужен као војни обавезник. Ја сам био код моје куће, са мојом женом седио, ниђе нисам ја ишао. Ево има тамо који знају да ја нисам био ниђе, ја нисам видео никога нит' знам ја за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто шта се десило са тим Ромима из Скочића?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Немам појма ја о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули ништа?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Ништа ја чуо нисам, ето. Мене чуди за позив од кад је мени дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, да ли познајете Ви Хамзић Мурадифа?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Познам, прије је живио он ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Хусе из Шетића је?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о њему?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Ништа, ја немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па познајете га?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли нешто њему причали?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Никад ништа, шта ћу причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разговарали икад са њим?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Па што, ако ја разговарам са Вама, претпостављам било с ким, „добар дан, добар дан”, а ја ништа уопште нисам ја причао у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте му ништа причали?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Ништа, шта ћу причати, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што постоји један исказ тог истог Хамзић Мурадифа да сте му наводно Ви нешто причали, па смо Вас зато звали?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Нијесам, ја не сећам се уопште да сам причао ишта о њему, ја могу срести њега и кога 'оће, да седне, да разговара, што људи могу да измисле то је друга ствар, јер прво нисам био војни обавезник и није ме интересовало ни рат, ни остало. Ето, само толико могу да кажем, а причу сад ћу Вам казат ја да сам ја био добио позив у Тузлу за нешто, ја нисам хтио да одем, знам да ја нисам крив, нема шта да сведочим кад нисам видио, стијем ја сам за 15 дана мени дође позив 5.000 марака, 5.000 казне и да дођем. Ја сам позив метнуо у џеп и отишао у Зворник код мог зета да ме вози у Тузлу. Ја сам дошао пред Тузлу пред затвор, ја сам био заиста срдит, значи, ја сам осуђен фактички ни крив ни дужан и мене ова једна каже „што си тако љут”, рекох „знаш шта, а шта је ово”, и сад ја 'оћу да идем горе ће ме је позвати они мени не дају, и ко ће платити овога што је мене довезао, и они су тако мене да ме нису уопште примили да разговарам него вратили ме кући, и сад дошао је и овде. Ја никад нисам ишао пред суд у животу мом не памтим од 10 година, 73 године имам старости. Никад нијесам дошао нити сам имао о чему да ја причам и шта ја знам. Јер, прво нисам био на линији, нисам ни задужен за оружје, нити сам био ће на ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ради се о том догађају о коме сам Вас питао, значи ради се о томе.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Ништа, може ко причати шта год 'оће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да сте били очевидац догађаја, то је наводно та прича и зато смо Вас и позвали, да сте гледали из неког прикрајка, не знам.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Не, не дај Боже, нисам видио ништа, да сам видио ја бих казао „јесам видио”, а кад нијесам како да кажем. Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, ми смо Вас зато и позвали.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Не, не, ја се судија извињавам Вама, мислим на томе, Ви што питате ја одговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само оно што знате. Ми смо имали тај податак зато смо Вас и позвали да видимо да ли се очевидац или нисте.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Ништа, нисам био очевидац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте саслушавани до сада ниједном, први пут сте позвани и сад смо Вас позвали да то рашчистимо.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Е јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не знате ништа о том догађају?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате неко објашњење зашто би Мурадиф помињао Ваше име у вези страдања тог, да сте му Ви причали? Има ли то неки мотив, можете ли некако да објасните?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Да Вам кажем ја нешто, море да прича шта год ко хоће, ако ја са Вама нешто разговарам ја, па Ви узмете па преводите на други начин нешто, то је друга ствар, ја знам да нисам, а ти сви који су били, ђе је било, шта је било, ја немам појма. Нити сам ја коме видио, нити сам ја ишо у команду, нити сам видео војску, нити ме интересовало ко проводи и шта иде, код моје куће био са мојом женом оболелом, која данас дани, која, лекове сам ишао у понедељак у Козлук, 50 марака сваки мјесец ја плаћам, а не ја да мене боли уво ко је где ходао и шта је ходао и шта је ко радио, све ко је шта радио нека одговара, ја да знам ја бих реко, а кад не знам како да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли чули уопште за тај догађај у Скочићу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Чујеш, па чуло је сва села, али ја нисам видио. Ко је шта радио, ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези тога шта сте чули, да ли су страдали, да су побијени?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Немам ја појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или да су одведени негде?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Немам ја појма ни ко је њих довео ни како је било, ја немам појма, нити сам видио то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, нисте видели, ту слажемо се, хајде, али то чули сте, интересује ме о ком догађају сте чули?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Немам појма ја, како о ком догађају, ништа нисам ја, није мени нико причао е побијени су ту, побијени су ти, немам ја појма о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли чули да су они побијени?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Па чула су сва села да су побијени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Ето, па шта, углавном ја нисам видио, нити знам ко је, нити како је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а јесте ли на ту тему са Мурадифиом разговарали?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Ништа ја нисам разговарао за то, да нешто шта ја знам, да сам ја видио, да нијесам и шта ја знам, ја нисам уопште разговарао, јер ко ће да прича. Јер ја да сам видио, да је био мој брат да је то урадио, како ћу да кажем оно што није, а море да наводи како ко хоће ко. Можда ако неке нешто одговара да каже он на мене да ја знам. Откуд он зна, што није он казао ако је тај Мурадиф то рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па зато ме интересује да ли имате неко објашњење зашто би он баш поменуо Ваше име?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: А ко је мене поменуо у Тузли за моје име, кад ни крив ни дужан, нити сам ја био на ратишту нити сам био ђе, сад он море казат шта хоће, тај исти Мурадиф. Да ли ја познам тога не знам како се он зове у позив, ја нисам човека никад видио у животу, нити сам видио нити знам ко је био командант, нити знам нити сам срећао коју војску, ништа у животу. Нити сам излазио ђе, ево имам податке у селу да ниђе нисам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је могуће да током пет година не сретнете ниједног војника?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Прођу војници, али откуд ја знам који је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, не питамо Вас да знате који су и тако даље, него да знате да је уопште ту био рат, да се нешто догађало и тако, да је неко убијен, да је смртно страдао.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Па не знам ја ко је убијен. Нисам ја ишао гледао мртве, ја нисам видио нигде ни мртве ни рањена ни саката.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ови Ваши Андравићи ако сам добро разумео?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Јесте, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то посебно место или припада Малешићима или?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Ту је засеок тај, мислим вамо су Малешићи а тамо као засеок Андравићи, као што имају Бошковићи, Шетићи, тако, тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то посебна месна заједница или како?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Посебна је месна заједница, Андравићи посебна, Малешић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на, да ли има школа у Малешићу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на школу где су Андравићи колико су далеко од?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Од школе?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од школе?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Па можда има једно 200, 300 метара, претпостављам разлика кућа од куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је била нека команда војске у школи током рата?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Ја знам да су били Руси једно вријеме ту у школи. Руска војска кад је била у школи исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли мештани из Малешиха односно из Андравића били војно ангажовани, знате ли неког конкретно, Вашег сродника?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Па има који су војно ангажовани, то се знаде, има, кад бих ја набрајао све, па села су била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То ме занима, просто је несхатљиво да нико Ваш није био, ниједан Ваш комшија није био, да Ви ништа о томе не знате, да хоћете то да нам кажете да Ви о томе ништа не знате, а причате чињенице које једноставно не могу током пет година да одговарају истини да баш нико није био војно ангажован и да о томе не знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То примедба може да буде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То може примедба да буде, тако је рекао и готово, то му је исказ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко од бранилаца има? Окривљени? Немају. Пуномоћник оштећених Наташа Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Добар дан. Хтела сам да Вас питам где живи Ваша породица?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Моја породица у Андравићима.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате браћу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Браћу имам.

НАТАША КАНДИЋ: Где они живе?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Брат је, у ствари имам још једног, један је брат наставник погинуо.

НАТАША КАНДИЋ: Који брат?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Станко Спасојевић пред кућом, граната га убила.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је Вама Буда Спасојевић?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Будо, братић је он мој.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је са њим, шта се са њим догодило?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Што је убио га отац.

НАТАША КАНДИЋ: Због чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо то, нећемо то.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, одбија се, немојте одговарати. Хајдемо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је Вама Драган Спасојевић?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Братић исто, то је од погинулог оца, мога брата, син његов.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли он у Бошковићима или ту, његова?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Није ми у Бошковићима нико.

НАТАША КАНДИЋ: Нико нема?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Кућа је закључана.

НАТАША КАНДИЋ: Нема никога тамо?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Нема нико.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, шта је он био, да ли знате шта је био Драган Спасојевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите шта је био?

НАТАША КАНДИЋ: Током рата шта је радио?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Откуд ја знам кад ја нисам видио ђе је он био.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли га виђали?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Уопште нисам виђао никога.

НАТАША КАНДИЋ: Никада?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Па откуд ја знам куд је, ко је мого онда отићи из Зворника или било ђе.

НАТАША КАНДИЋ: А касније?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Касније нисам га видио уопште. Он је једно време имао бензинске пумпе тамо и радио, шта ја знам, кућу направио, ја заиста у његову кућу нијесам ишао у Зворник.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли долазио он у село?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Ја га не виђах.

НАТАША КАНДИЋ: Уопште?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Уопште.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, то је као примедба једна, као да сте љути што Вас питамо.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Као да сте љути што Вас питамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, немојте тако да питате сведока, молим Вас.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Не, не љутим се ја, ништа се не љутим.

НАТАША КАНДИЋ: За време рата јесте ли Мурадифа виђали?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Шта јесмо?

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли те 1992. године виђали Мурадифа?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: 1992. како ћу га виђат.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Откуде 1992. године.

НАТАША КАНДИЋ: Пре него што је отишо из села?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Мурадифа?

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли га виђали?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Ма уопште, само кад је избио рата сам ишао, то му је брат Марко што је његов син Будо у Бошковићима, видим га тада кад прођем туда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали, Спасојевићу, да или не?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Виђали смо га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виђали сте га за време рата 1992?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Не, не за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Не, не, после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питање било за време рата?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Не, не, после рата, после. За време рата не.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли се сећате, поздравите се, па о чему причате онда?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Па ништа шта, како си, прођем крај њега и шта ћу да му причам. Нема шта да причам.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли Вас питао како сте прошли рат, јесте Ви њега питали како је прошао, где је био?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Ништа ја њега нисам питао нити он мене.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли Вас чудило што га није било дуго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сада, шта питате Ви сад?

НАТАША КАНДИЋ: Питам га сретну се људи после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, на које околности?

НАТАША КАНДИЋ: После неколико година, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате на које околности је позван сведок да сведочи?

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сад ово?

НАТАША КАНДИЋ: Па ето питам га, виде се после неколико година, па ваљда је природно очекивати да питају једни друге, годинама су живели заједно, где су били за то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно је небитно где су били.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Па уопште ја не знам где је он био за време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овај догађај?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Па како, ми имамо изјаву из које се види да он у разговору то сазнаје, како није, ја прво питам за разговор. Питам о чему су причали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули сведока шта је рекао мало пре?

НАТАША КАНДИЋ: Да се мало приближимо томе да су ипак нешто причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па исто је питан, ја сам га питао то исто.

НАТАША КАНДИЋ: Не знам, само не знам зашто тако прекидате онда, онда није сувисло ниједно питање, а имамо сведока који се очито човек плаши и очито је дошао до тога „ништа ја нисам рекао” када сведок каже, сведок нам каже „да то што је рекао Мурадиф не знам ја зашто је рекао”, да видимо шта је то рекао Мурадиф, а Ви онда не дате да се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спасојевићу је ли се Ви плашите?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Не плашим се ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Што ћу се плашити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знам. Тако сам чуо.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Боже сачувај, оно што није ја то кажем у свака доба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да Вас питам, мало пре сте рекли то што је Мурадиф рекао то није тачно и то зашто.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Није тачно, тачно није море да говори шта хоће после мене може.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је то што говори Мурадиф?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Не знам ја шта је он говорио, немам ја појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам му предочио то фактички.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Ја сам, може причати шта хоће, ја могу.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је то шта прича он?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Откуд ја знам шта је причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Што Вас то љути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, одбија се.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли можете да нам кажете зашто су Вас звали у Тузлу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Немам појма, када ме нису саслушали онда немам појма. Ето, уопште нису хтели да ме приме. Ја сам платио човека нико ми није признао ту да бар плати возњу, а не да ја одам толико.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Хоћете Ви? Изволите, само приђите мало ближе да можемо, ето тако.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Добар дан. Занима ме да ли знате да ли је у Малешићу за време рата, на почетку рата 1992. године постојао Кризни штаб?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Кризни штаб?

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Да ти кажем, да вам кажем поштено ја нисам ишао тамо где је био Кризни штаб, нити је мене интересовало ко је био командант ни ко није, нисам ишао уопште, значи, немам начина да одем када никога не знам, а мене није нико позивао нигде.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Не, не, ја разумем да Ви нисте учествовали у рату, то сам разумео.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Добро.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: То је јасно, а да ли знате да је постојао Кризни штаб у Малешићу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Па постојао је, шта.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: А где се налази? Где је било седиште тог Кризног штаба?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Тамо неко је била продавница, тамо нека код нас.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Који људи су били у Кризном штабу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Не знам, то не знам сигурно да Вам кажем.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Добро, а одакле знате за Кризни штаб?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Па кад је близу ту мене.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Али никог нисте видели?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Нисам никога ја нисам видео нити сам познавао ја.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Па чекајте близу је Вас, а Ви никога нисте видели.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Школа је ту близу нас била, у селу и та продавница где су били, а ја нисам никога познавао нити знам нити ме интересовало да ја одем тамо, а нисам војни обавезник, није ме нико тражио, нити сам ни ишао.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: То смо разумели да нисте учествовали у рату, тај део уопште није споран.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Сто посто да нисам.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: То није спорно. Значи, не знате уопште људе који су били у Кризном штабу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Не знам ја уопште њих. Уопште нисам.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате ко је Мићо Томић?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Мићо?

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Томић?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Томић Мићо, знам ја њега.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Је ли знате за Петка Томића?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Знам као човека из Томића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта утврђујемо сада с тим именима?

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Па утврђујемо, да видимо да ли је постојао тај Кризни штаб и шта је тај Кризни штаб радио, да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И какве то има везе са овим предметом, са Кризним штабом? Где се спомиње Кризни штаб у оптужници?

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Кризни штаб се спомиње у изјави Хамзић Мурадифа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У изјави Хамзић Мурадифа?

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Мислим да се спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам мислио да смо звали Хамзић Мурадифа да нам објасни, па ћемо онда видети, то можете и њега да питате.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Добро, али мислим да је ово мало више чак из прве руке да добијемо сведочење везано за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од њега из прве руке?

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Па више него од Хамзић Мурадифа чини ми се везано за Кризни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али не знам шта утврђујемо са Кризним штабом, какве везе има сада кризни штаб, хајде изволите даље наставите да видим докле идете.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ: Немам ништа више. Завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то? Је ли нема више питања? Спасојевићу, то је све. Да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Пази мене је човек довезао овде из села јербо ја немам аутобуса да би он мене стигао овде, и довезао ме човек овде, дошао мојој кући, јер ја не знам да није он мени дошао ја би морао вама јавити да нисам могао. Ја не могу да не дођем, јер осећам се да нисам крив и зато сам и дошао, платио сам човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики су Вам трошкови за долазак данас у суд?

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: 100 марака сам ја њему дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте могли да дате и хиљаду марака, нећете добити сигурно.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Не, не, 150 марака тражио би други таксиста, неће нико да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, трошкови који се исплаћују за људе који долазе из тог Вашег краја су 5.000,00 динара, то је, а 100 марака конвертибилних – 50 евра.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, онда тако ћете добити, 5.000,00 динара добијате.

СВЕДОК СПАСОЈЕ СПАСОЈЕВИЋ: Шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све, можете да идете, слободни сте.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес одложи, наредни се одређује за:

06. септембар 2011. године, у 09,30 часова.

Позвати Хамзић Мурадифа и Јеремић Радослава, то су ова два сведока која данас нису дошла у суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 09,30 да. Исто четворка, све исто.

Довршено у 10,15 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА